

читѣ, и какви книги сж почти скрити; вижте какъ сж на-
строени партизанитѣ даже въ такива отъ съчиненията си,
които партизанство не носятъ, — земѣте тѣзи и други
подобни нѣща въ внимание, и вие не можете да не ся
убѣдите въ тѣзи скръбна истина, че партизанството, ли-
цеприятието, пристрастието или личното нерасположение къмъ
тогози и оногози страшно повреждатъ народната ни книжнина.

Първанъ, за примѣръ, критикува землеописанието на
Драгана, и искарева, че въ онова землеописание нѣма почти
никакво достоинство; че то не струва нищо, и че много
ще повреди ученицитѣ. При това, и Драганъ ся не за-
бравя въ критиката; Първанъ и него искарева въртоглавъ
нескопосникъ. Но какво излѣзва послѣ? Нѣкой приятель
на Драгана отива при Първана и почнува да му расправя
за нѣкои достоинства въ землеописанието. „Азъ зная това“,
отговаря Първанъ. „Противъ книгата ние нѣмами нищо;
нашата цѣль е да стреснемъ Драгана, защото той е на-
клоненъ къмъ противната партия. За тѣзи цѣль ние мо-
жемъ да земемъ коя да е друга книга на Първана. На-
мѣрението ни е да му покажемъ че можемъ да го съси-
пемъ“. Нека знае читателтъ, че този отговоръ е нѣщо
истинно; азъ нарочно съмъ промѣнилъ само собственитѣ
имена и названието на книгата, защото не желая да опо-
зорявамъ никого. Тѣй ли трѣбва да убивама книжнината си?

Любомиръ разгледва разнитѣ съчинения и прѣводи
на язика ни, или пише въобще върху книжнината ни,
но той не е свободенъ отъ прѣдразсъдки или лицеприятия;
защото върху творенията на Златана той посвещава нѣ-
колко страници и ги въскачва до облацитѣ, а върху тво-
рията на Сребра свършва съ нѣколко реда, и то не тол-
козъ прѣпоръчително, — или съвсѣмъ ги замълчава. А
като ги прѣгледа единъ вещь и безпристрастенъ мислителъ,
той вижда че Сребро не заслужава такова прѣзрѣние.

Нѣма нужда да ся доказва, че съ това партизанско на-
стрѣение книжнината ни губи достоинството си, и че на-